

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי ג' באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ס"א

1. מצודות חיה ועופות ודגים - לתנא קמא, יש בהם גזל מפני דרכי שלום, לר' יוסי גזל גמור. באלו מצודות נחלקו? ברשתות שיש להן קיבול, קונה למניחם, ולכ"ע זה גזל גמור. ונחלקו במצודות שאין להם קיבול כגון חכה.
2. מציאת חרש שוטה וקטן - לת"ק יש בהן גזל מפני דרכי שלום, לר' יוסי גזל גמור מדבריהם. מה הנפק"מ? להוציא בדיינים - לת"ק אי אפשר, לר' יוסי אפשר, אמנם אינו עובר על לאו גזל ונפסל לעדות.
3. ברייתא - ליקט העני זיתים ונתנם ע"ג קרקע ביד, הרי זה גזל גמור כיון שבאו לידו. מה המעשה שהובא בענין זה? רב כהנא היה הולך להוצל, ראה בדרכו אדם שהיה זורק מקלות על דקל כדי שישירו התמרים, נטל רב כהנא ואכל מהן, אמר לו הלוקט, אני השלכתים, ובאו לידי ויש בהן גזל דאורייתא. אמר לו מסתבר שאתה ממקומו של רב יאשיהו 'צדיק יסוד עולם' ולכן אתה בקי בדיינים.
4. שנינו שאין ממחין ביד עניי נכרים בלקט בשכחה ובפאה, מפני דרכי שלום. אלו דברים נוספים מצינו שעושים לנכרים מפני דרכי שלום? מפרנסים עניי נכרים עם עניי ישראל, מבקרין חולי נכרים עם חולי ישראל, מתעסקין בקבורת מתי נכרים עם מתי ישראל, אך אין קוברים יחד.
5. משנה - אלו עניינים נוספים הקלו חכמים מפני דרכי שלום?
  - א. משאלת אשה לחבירתה החשודה לשמור פירות שביעית לאחר זמן הביעור, נפה וכברה וריחים ותנור. אבל לא תבור ולא תטחן עמה כיון שמסייעת לדבר עבירה בידיים.
  - ב. אשת חבר משאלת לאשת עם הארץ נפה וכברה, ובוררת וטוחנת עמה את התבואה, ומרקדת עמה. אבל משתטיל את המים לא תגע עמה, לפי שמסייעת לה לגלגל ולגרום טומאה לחלה.
  - ג. ומחזיקין ידי נכרים העובדים בשדה בשביעית אבל לא ידי ישראל.
  - ד. ושואלין בשלומן, מפני דרכי שלום, אע"פ שמטיל על הנכרי שם שמים 'שלום'.
6. מדוע לגבי החשודה עם השביעית שנינו ש'לא תבור עמה', ועם אשת עם הארץ שנינו שבוררת וטוחנת עמה?
  - א. אביי - רוב עמי הארץ מעשרין והחשש רק מדרבנן, אבל החשודה, משמע שמוחזק לנו בכך.
  - ב. רבא - מצינו מחלוקת מהו 'עם הארץ' לר' מאיר 'כל שאינו אוכל חוליו בטהרה', לחכמים 'כל שאינו מעשר פירותיו'. וההיתר כאן הוא רק בעם הארץ דר"מ, שמעשר, וכיון שטומאה וטהרה של חולין זה רק מדרבנן, מפני דרכי שלום התירו, [ומה ששנינו בסיפא ומשתטיל מים לא תגע עמה, זה עוסק בטומאת חלה שהיא דאורייתא].
7. ברייתא - האם מותר לטחון תבואה מתוקנת ולהפקידה אצל אוכלי פירות שביעית לאחר זמן הביעור, ואצל אוכלי פירותיהן בטומאה? מותר ואין חוששים שיחליפוה בשלהם, אבל אין טוחנים להם תבואה כיון שאסור לסייע להם. [לשיטת רבא יש להעמיד בכהן החשוד לאכול תרומה טמאה שזה איסור מן התורה].

ברייתא שניה - מפקדין תרומה אצל ישראל עם הארץ, שמכיון שאינו רגיל בה לא יגע בה ויטמאה, אבל לא אצל כהן עם הארץ מפני שלבו גס בה. והקשו שמברייתא זו משמע שאין מפקדין אצל כהן עם הארץ. ויישבו כדלהלן:

  - א. ר' אילעא - מפקדין - בכלי חרש המוקף צמיד פתיל, שבאופן זה אינו יכול לטמא. ונדחה - יש לחוש שמא תסיטנו אשתו נדה.
  - ב. ר' ירמיה - מפקדין פירות שלא הוכשרו לקבל טומאה, ואין מפקדין פירות שהוכשרו.
8. שנינו בדמאי: המוליך חטין לטחון עם הארץ אין חוששין שהחליפן בטבל או בשביעית, ומ"מ חוששין שנטמאו. היכן כן חוששים להחלפה, ומדוע?
  - א. משנה בדמאי - הנותן עיסה לחמותו אשת עם הארץ שתאפה לו, מעשר כשנותן לה, וכשנוטל ממנה. מפני שחשודה להחליף את המתקלקל בלחם הטוב שלה, טעם החשש - כיון שרוצה היא בתקנת בתה ובושה מחתנה.
  - ב. משנה בדמאי - הנותן לפונדקית, מעשר כשנותן וכשנוטל. טעם החשש - מפני שאומרת, בר בי רב יאכל חם ואני יאכל קר, ומחלפת. אמנם בברייתא - אשת חבר טוחנת עם אשת עם הארץ בזמן שהאשת חבר טמאה, אבל לא בזמן שהיא טהורה. ר"ש בן אלעזר אומר: אף בזמן שהיא טמאה לא תטחון, מפני שחברתה נותנת לה מתבואת בעלה ושמא תאכל מזה, רק לגניבה חוששים ולא להחלפה, כיון שמורה היתר 'ששור מדישו אוכל'.